

Nové nebo a nová zem

Drahí bratia a sestry!

Čestný človek keď vám niečo prisľúbi, tak to aj splní. Človek bez charakteru sľúbi, ale nesplní, ani sa za to neospravedlní.

Ježiš dnes vzal so sebou troch apoštolov, aby im v premenení na hore Tábor ukázal nové nebo a novú zem, čím im ukázal a zároveň **prisľúbil** oslávenú ľudskú prirodzenosť. Tým naznačil, čo očakáva tých, ktorí budú Ježiša nasledovať v poslušnosti viery.

Práve viera je tým prostriedkom a zároveň **oporným bodom nádeje** vo večný život.

V 1. čítaní Boh povedal Abrahámovi, že jeho potomstvo bude také početné ako hviezdy na nebi. Abram uveril Pánovi a **počítalo sa mu to za spravodlivosť**. A Pán mu ďalej sľúbil, že mu dá do vlastníctva cudziu, ale veľmi úrodnú krajinu. Abram potreboval nejaký znak toho, že sa to naozaj stane, lebo

bol nadchnutý týmto prisľúbením. Pán od neho požadoval priniesť obeť, aby si Abram vyprosil túto milosť. Keď ju priniesol, Pán zoslal na Abrama spánok, v ktorom mu ukázal **svoju veľkosť a moc**, takže všetko môže. Čím chcel mu posilniť jeho vieru. A potom mu dal zjavenie dymiacej sa pece a ohnivej pochodne, aby mu dal **istotu** o svojom prisľúbení.

Niečo podobné sa udialo aj Petrom, Jakobom a Jánom, ktorí mali byť tiež **základom viery cirkvi**. Ježiš tiež na nich dopustil spánok, aby sa dokonale ukludnila ľudská prirodzenosť a oslobodila od všetkého svetského a materiálneho. A keď sa prebudili Ježiš sa im zjavil vo svojej vnútornej sláve, aby im ukázal oslávenú ľudskú prirodzenosť, prežiarenu **krásou, svetlom a šťastím**. Ježiš im naznačil, k čomu sú povolani. že ich pravá vlasť nie je tu na zemi, ale v nebi, kde ich čaká blažený večný život. Kvôli tomu aj prišiel na zem, aby im umožnil mať účasť na tomto živote neba. Ale skôr ako sa to stane, musí pre ich vykúpenie podstúpiť potupu a hroznú smrť.

Toto zjavenie im teda malo slúžiť aj **k posilneniu viery v toto prisľúbenie**, ako i viery v neho ako Mesiáša. Ježiš im dnes na vrchu ukázal a dal prežiť **náznyky neba a oslávenej ľudskej prirodzenosti**, teda aj s osláveným telom. **Toto je tá nová zem a nové nebo**, ktoré podobne ako Abramovi Boh prisľubuje, ale táto nová zem a nové nebo možno dosiahnuť až po smrti, ale tiež

ak človek bude verný Kristovi, jeho učeniu a láske. To naznačuje aj **oblak**, do ktorého vstúpili a **Otcov hlas**: „**Toto je môj vyvolený Syn, počúvajte ho!**“ Bez **viery v Ježiša** a bez **poslušnosti jeho slovu** človek nemá nádej na vlastnenie tohto nového neba a novej zeme. To bola tiež zmluva, ktorú vlastne uzatvára Boh Otec v Synovi vo svojom Duchu Svätom s ľudstvom, totiž **zmluva o viere v Ježiša, Syna Božieho a Mesiáša**. Túto zmluvu Boh Otec naznačil aj pri krste v Jordáne, kde vyslovil obdobné slová. Táto zmluva bola potvrdená a zakotvená v krvi baránka. Táto zmluva hovorí o tom, že ak my budeme počúvať slová Ježiša a budeme ich uskutočňovať, aj Boh splní zo svojej strany svoj prísľub, že nám dá toto nové nebo a novú zem, teda dá nám účasť na sláve svojho Syna v nebi.

Drahí bratia a sestry, už **v krste sme dostali prvotiny Ducha**, teda prvotiny novej ľudskej prirodzenosti. Boh nám dal účasť na svojej božskej prirodzenosti, teda nám dal schopnosť žiť z Boha ako jeho milované deti. Preto poslal svojho Syna, aby sme skrze neho mali tento večný život. A tento **Ježiš**, Otcov milovaný syn je aj **naš prototyp**, na ktorého sa máme podobať a dospieť do plného veku jeho veku, ako to rozvádza sv. Pavol. Veľký pôst je preto obdobím, kedy si máme uvedomiť a **obnoviť toto znovuzrodenie v krste** ako i **očisťovať v sebe**

tento obraz Krista v nás, a to hlavne bedlivým a pokorným počúvaním jeho slova a skúmaním seba samého, ako toto jeho slovo sa v nás ujíma a pretrváva a aké ovocie prináša. A v predvečer Veľkej Noci bude aj obnova krstných sľubov obnovou našej viery vo večný život, viery a nádeje v nové nebo a novú zem, na ktorej vládne spravodlivosť.

Prislúbenie oslávenej našej prirodzenosti by aj nás, ako apoštolov na vrchu Tábor, malo viesť k **veľkej radosi a šťastiu** ako aj túžbe sa iba tomu venovať alebo hlavne tomu, ako to vyjadril Peter: „**Učiteľ, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.**“

Každé Božie Slovo nám zjavuje úžasnú hodnotu večného života, resp. nového života v Kristovi, ktorý sa začína už tu na zemi a plne sa rozvinie vo večnosti. Mali by sme sa obzvlášť teraz, v pôste, **učiť očakávať večný život**, ako to povzbudzuje aj Pavol v dnešnom listu Filipanom, keď hovorí: „**Bratia, naša vlasť je v nebi. Odtiaľ očakávame aj Spasiteľa Pána Ježiša Krista.**“ Preto s plačom upozorňuje všetkých veriacich v Krista, aby nepodliehali falošnosti tohto sveta, aby neodmietali a neodhadzovali od seba ťažkosti, ktoré súvisia s touto vierou v Krista a poslušnosťou v jeho slovo.

Preto nás týmto slovom o zjavení či premenení Krista na vrchu Tábor aj povzbudzuje, **aby nás nepohoršoval žiaden kríž**, ktorý máme niesť a znášať kvôli Kristovi, ako aj apoštolov aby nepohoršila smrť Ježiša a odchod z tohto sveta, ako aj ľudsky vnímaná opustenosť a bezradnosť, lebo toto všetko sa tak musí stať.

V časoch skúšky má byť aj dnešné slovo svetlom a nádejou a **vnútorným impulzom**. Skôr ako o tom budeme hovoriť druhým alebo pred druhými svedčiť, musíme najprv o tomto našom vnútornom zjavení nehovoriť, aby sme najprv sami na sebe dopĺňali, čo chýba Kristovmu utrpeniu, pre dobro jeho tela Cirkvi, to jest, aby sme sa najprv sami týmito skúškami viery a krížom vyskúšali a očistili vo viere, a tak mohli aj iných k tomu povzbudzovať.

Ďalej Pavol upozorňuje, aby našim bohom **nebolo brucho**, teda aby sme prestali svoje telo považovať za prvoradý objekt uspokojenia. Veď už čisto ľudská múdrosť hovorí, že **nežijeme preto, aby sme jedli, ale jeme preto aby sme žili**. Naše telo, to jest naše brucho, naše žiadostivosti a túžby tela musíme v sebe natolko potlačiť, aby nám slúžili pre nasýtenie sa duchovným pokrmom, to jest Kristom. Teda Jeho slovom a jeho presväтым Telom.

Usilujme sa teda v tieto svätópôstne dni čím častejšie vystupovať na svätý vrch a zotrvať v ňom. V tichu modlitby a slova hľadať Kristovu tvár, teda jeho samého v sebe, jeho vnútornú krásu, na ktorú sme aj my stvorení. Preto dnes žalmista sa modlí: „**Hľadajte moju tvár! Pane, ja hľadám tvoju tvár.**“ Amen.

